

værksindustrien, der jo beskæftiger en Del Folk i Egersund. Jeg har set, at der i et konservativt Blad, det konservative Blad i Haderslev, i en Artikel i Dag gøres Indvendinger derimod og rettes Bebrejdelser mod Ministeren, og der er brugt den Vending, at han ikke har undset sig for at forhandle med Tyskere fra Sønderjylland og ikke har forhandlet med Danskerne. Den sidste Beskyldning er ikke rigtig. Jeg behøver vel for Resten ikke at tage den højtærede Minister i Forsvar, men jeg vil dog sige her, at Ministeren i hvert Fald har søgt Oplysning og har søgt sønderjydske Rigsdagsmænds Tilslutning til dette Lovforslag. Naar der derfor nu peges paa, at der er vist for stor Imødekommehed overfor Tyskerne, og at man ikke har plejet Samraad med Danskerne om denne Sag, synes jeg ikke, det er helt rigtigt. Men det er maaske ogsaa noget, som vi kommer til at behandle i det Udvalg, der nu bliver nedsat, og derfor skal jeg afholde mig fra yderligere Bemærkninger.

S. Rasmussen: Dette Lovforslag foreslaar jo en midlertidig Ordning af Forholdene i Sønderjylland, og da det har denne Karakter, skal jeg afholde mig fra at gaa i Enkeltheder. Der er ellers ikke saa faa Bestemmelser, som afviger fra de Regler, der gælder Nord for den gamle Grænse, og som jeg ikke fuldt ud kan sympatisere med. Det gælder Kredsstyrelsen, det gælder Skolekommissionen, det gælder Amtsskolekonsulenten og meget andet. Men da man fra alle Sider dernede har været glad for den Ordning, som er truffet med Hensyn til de Punkter, jeg her nævner, vil jeg paa det nuværende Tidspunkt ikke gaa i Enkeltheder. Jeg tænker mig ogsaa, at naar Skolekommissionen nu snart er færdig med sit Arbejde, vil der maaske være Mulighed for, at der bliver fremsat nye Lovforslag om det samlede Skolevæsen. Og saa vil jeg ønske, at vi maatte komme til en Ordning, som — det forstod jeg ogsaa blev ønsket fra anden Side — var den samme over hele Landet. Jeg indrømmer, at der i Grænseegnene maaske nok maa tages særlige Forbehold.

Jeg vil gerne sige et Par Ord om § 21, som jo ogsaa er berørt fra anden Side. Der vil sikkert under Udvalgsbehandlingen blive stillet Ændringsforslag til denne Paragraf, og der er ogsaa her noget, der i hvert Tilfælde ikke tilfredsstiller mig. Jeg tænker særlig paa den skriftlige Begæring, som kan ndgives til Skolekommissionen om Etablering af en særlig Undervisning med Tysk

som Undervisningsfag. Jeg vilde have sat megen Pris paa, om det havde været en almindelig Afstemning og ikke en saadan skriftlig Begæring, da skriftlige Begæringer jo tidt kan være saa som saa. Men jeg hilser med Glæde den nye Bestemmelse om, at man ikke skal være absolut bundet til denne Femtedel, disse 20 pCt., men at Børnenes Antal maa være til en vis Grad afgørende for, om man faar dette. Jeg er saa meget mere begejstret derfor, som jeg vilde tænke, at det kunde blive baade hørt og set sønden for den nuværende Grænse, saa at man der vil yde det danske Mindretal de samme Rettigheder, som vi her vil yde de tyske Mindretal. — I sidste Stykke i samme Paragraf staar der, at der indføres tvangfri Undervisning i det tyske Sprog i det Omfang, som nærmere bestemmes i Undervisningsplanen. Det forstaar jeg og er tilfreds med. Men jeg vil gerne spørge den højtærede Undervisningsminister, om det har noget paa sig, hvad jeg har hørt, at der i hvert Tilfælde i een Skole i Tønder Amt har været foruden disse Undervisningstimer i det tyske Sprog to Timers Religionsundervisning paa Tysk og een Times Undervisning i Historie paa Tysk. Hvis det er rigtigt, maa jeg beklage det. Jeg forstaar Bestemmelsen saaledes, at naar der staar „Undervisning i Tysk“, vil det sige, at Undervisningssproget i Skolen maa være Dansk. Jeg vil gerne høre den højtærede Ministers Mening herom.

Endelig vil jeg gerne sige til det ærede 5te Medlem for 5te Kreds (Jørgen Møller) — jeg skal ellers ikke forlænge Diskussionen —, at jeg ved ikke rigtig, om det for Skade skulde være mig, det ærede Medlem sigtede til ved sin Omtale af en Artikel om Undervisningspligten — jeg havde en Anelse derom; hvis min Anelse er rigtig... — jeg ser, at det ærede Medlem nikker, altsaa var Anelsen rigtig —, er det ærede Medlem fejl underrettet. Jeg antager, at det ærede Medlem sigter til en Artikel, som jeg er kendt med, og som er skrevet af Seminarieforstander Byskov i Gedved. Om han er Konservativ eller ej, ved jeg ikke, men i alt Fald er han ikke konservativt Medlem af dette høje Ting. — Hvad der fra samme Side blev sagt om Valgbarheden, baade for Lærere og andre, skal jeg afholde mig fra at komme ind paa, da jeg mener, det er Forhold, der maa komme til Behandling baade i Udvalget og ved en senere Lovgivning.

H. Trier: Da det Medlem af Tinget, som plejer at være vort Partis Ordfører i